

Arrest

nr. 68 803 van 20 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 16 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat K. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je verklaarde de Angolese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 23 mei 1993 te Maquela do Zombo (provincie Uige). Je bent minderjarig. Je bent van Bakongo afkomst. Toen je nog heel klein was bracht je moeder je naar je oom W. M. J. (...), haar broer. Je groeide verder op bij je oom zonder te weten wat er met je ouders gebeurde of waar ze naartoe gingen. Je had het niet goed bij je oom. Je moest van hem op het veld werken, afwassen, water halen. Hij liet je niet altijd naar school gaan. In het vierde jaar van de lagere school stopte je zelfs. Je oom strafte je veel. Op een dag werd je door vijf militairen ontvoerd toen je water ging halen aan de rivier. Je werd naar een militaire eenheid gebracht

waar zich nog veel kinderen van je leeftijd bevonden. Je werd in een regiment met 54 anderen geplaatst.

Jullie moesten een training ondergaan. Op 10 december 2008 wilde kolonel N. (...) dat jullie naar Luanda gingen. Jullie werden echter in plaats van naar Luanda naar de Democratische Republiek Congo gebracht waar jullie samen met de Congolese regeringstroepen tegen de rebellen van L. N. (...) moesten vechten. Je was gelegerd nabij Nguemba in Noord Kivu. Er was niets te eten of te drinken. Na de oorlog op 17-18 januari 2009 dacht je dat je terug naar huis zou mogen maar dat bleek niet het geval te zijn. Samen met acht andere kinderen zocht je op 7 april 2009 een ngo op. De mensen van de ngo namen jullie mee naar de kerk. Jullie werden echter door Congolese militairen onderschept. Ze wilden jullie naar hun eenheid brengen. Onderweg kreeg de auto panne en slaagde je erin te ontsnappen. Je vluchtte te voet het woud in. In het woud ontmoette je O. (...), een blanke man. Je legde hem je situatie uit. O. (...) nam je mee naar Kampala (Uganda). Hij regelde alles en bracht je mee naar België. Op 24 augustus 2009 vroeg je te Brussel bij de Dienst Vreemdelingenzaken asiel aan.

B. Motivering

De aandacht dient erop gevestigd te worden dat je er niet in slaagde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Je verklaarde voor het Commissariaat-generaal dat je in Maquela do Zombo - waar je met je oom woonde die je slecht behandelde - gekidnapt werd, gedwongen ingelijfd werd en gedwongen moest gaan vechten in Oost-Congo. Je haalde aan dat je vreesde dat je oom je nog steeds slecht zou behandelen bij terugkeer naar Angola en daarom besloot je niet terug te keren.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat je er niet in slaagde aannemelijk te maken dat je werkelijk in Maquela do Zombo (provincie Uige) gewoond zou hebben. Ondanks het feit dat je beweerde heel je leven daar gewoond te hebben was je kennis van Maquela do Zombo en de omgeving ondermaats. Zo vertelde je dat je af en toe naar de katholieke kerk ging in Maquela do Zombo (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 21 september 2010, hierna CGVS, p.4). Je was echter niet in staat te zeggen hoe deze kerk heet (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Je kon geen enkele wijk van Maquela do Zombo opnoemen (zie gehoorverslag CGVS, p.8 en documentatie in het administratieve dossier). Je wist niet wie het dorpshoofd van Maquela do Zombo was (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Je kon geen enkel dorp in de omgeving van Maquela do Zombo opnoemen (zie gehoorverslag CGVS, p.9).

Naast J. (...) kende je geen enkele andere naam van je burens in Maquela do Zombo (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Het feit dat je minderjarig bent is geenszins een verklaring voor je gebrekkige kennis daar je, zoals hierboven blijkt, zelfs van een aantal basisgegevens uit jouw onmiddellijke leefwereld niet op de hoogte bleek te zijn, hetgeen echter wel verwacht mag worden.

Bovendien rijzen eveneens een aantal vraagtekens bij je overige verklaringen aangaande de vervolging waarvan je beweerde het slachtoffer te zijn geweest, meer bepaald bij je verklaringen met betrekking tot je gedwongen inlijving en het feit dat je met het Congolese leger mee tegen de rebellen van L. N. (...) moest gaan vechten. Je stelde dat je gedwongen ingelijfd werd door militairen van de 'FAA' (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Je wist echter niet waar 'FAA' voor staat (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Je vertelde dat de militairen je meenamen naar hun eenheid maar kon niet zeggen waar deze eenheid zich bevond of hoe de eenheid heette (zie gehoorverslag CGVS, pp.12-13), nochtans blijkt uit je verklaringen dat je daar meer dan 39 dagen doorbracht (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Je vertelde dat daar nog andere jongeren van je leeftijd waren die ook ontvoerd waren geweest (zie gehoorverslag CGVS, pp.12-13). Je was echter niet in staat te verduidelijken van waar die andere jongeren afkomstig waren en kon geen enkele van deze jongeren bij naam noemen (zie gehoorverslag CGVS, pp.12-13). Je slaagde er evenmin in namen te geven van militairen van de FAA in die eenheid (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Je zei dat je ingedeeld werd in een regiment maar slaagde er niet in de naam van je regiment te geven (zie gehoorverslag CGVS, p.14).

Je verklaarde dat jullie op 10 december 2008 naar Goma gebracht werden om mee te gaan vechten met de rebellen van L. N. (...) (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Je was niet in staat te zeggen of deze rebellengroepering een naam heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Je vertelde dat de rebellen in de stad Goma zaten en dat ze een periode waarvan een stuk tussen 10 december 2008 en 18 januari 2009 viel Goma bezetten, terwijl uit de algemene informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt net blijkt dat ze Goma nooit hebben ingenomen (zie gehoorverslag CGVS, pp.14-15 en documentatie in het administratieve dossier). Je situeerde Goma overigens verkeerdelijk niet aan het water en verduidelijkte verkeerdelijk dat Goma niet aan een meer ligt (zie gehoorverslag CGVS, p.14 en documentatie in het administratieve dossier). Uit je verklaringen komt naar voor dat je daar in de regio verbleef van december 2008 tot oktober 2009, oftewel bijna een jaar (zie gehoorverslag CGVS, p.12).

Toch slaagde je er niet in enkele dorpen op te noemen waar je geweest was tijdens de gevechten (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Je zei dat je veel mensen gedood had met een wapen (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Toen je gevraagd werd met welk wapen zei je een AK maar slaagde je er verder niet in te verduidelijken welk type AK (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Je wist niet wat er verder met L. N. (...) gebeurde (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Rekening houdende met je jeugdige leeftijd mag echter van jou verwacht worden dat je toch in minimale mate op de hoogte was van een aantal details aangaande je gedwongen inlijving en het feit dat je ingezet werd bij gevechten in Oost-Congo. Dit was duidelijk niet het geval.

Verder kunnen ook bij je verklaringen met betrekking tot de manier waarop je erin slaagde te ontkomen een aantal bedenkingen gemaakt worden. Zo vertelde je dat je samen met acht andere jongeren naar een ngo stapte om daar hulp te krijgen (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Je slaagde er niet in te zeggen over welke ngo het ging en verklaarde dat die gewoon 'ngo' heette (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Toen je naar de namen van de andere jongeren die samen met jou ontsnapten gevraagd werd, zei je hun namen vergeten te zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.16).

Uit voorgaande vaststellingen dient afgeleid te worden dat je verklaringen aangaande je verblijf in Maquela do Zombo, aangaande je kidnapping uit Maquela do Zombo en aangaande het feit dat je gedwongen ingelijfd werd, moest gaan vechten in Oost-Congo tegen de rebellen van L. N. (...) en aldaar ontsnapte, totaal niet geloofwaardig zijn, hetgeen je algemene geloofwaardigheid ernstig in het gedrang brengt.

Daarenboven, gezien je verklaringen met betrekking tot je verblijf in Maquela do Zombo niet geloofwaardig zijn, kan bij gevolg evenmin enig verder geloof gehecht worden aan de verklaringen die je aflegde met betrekking tot de vervolging door je oom waarvan je beweerde het slachtoffer te zijn geweest en waarvan je meende opnieuw het slachtoffer te zullen worden bij een eventuele terugkeer naar Angola.

Verder haalde je geen enkele andere vrees aan bij een eventuele terugkeer naar Angola.

Je was niet in het bezit van enig document dat een controle van je identiteit en je reisweg mogelijk maakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker stelt in wat een enig middel kan worden genoemd dat de bestreden beslissing ten onrechte stelt dat hij niet aannemelijk zou maken dat hij Angola heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade, dat de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas ten onrechte in twijfel wordt getrokken, dat hij in zijn land van herkomst gedwongen werd te gaan vechten in Oost-Congo, dat de Angolese autoriteiten geen of onvoldoende bescherming bieden tegen zulke praktijken, dat hoe dan ook zijn verklaringen als plausibel en coherent moeten worden beschouwd, dat de onjuistheden of onwetendheden louter te wijten zijn aan zijn jeugdige leeftijd en zijn gebrekkige kennis van de politieke en militaire situatie. Voorts meent verzoeker dat hij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) omdat er in Angola nog steeds een verspreid risico is op willekeurig geweld.

2.2. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd. Dit werd ook zo begrepen door de verwerende partij in haar nota.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr.

205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4.1. Uit de hiervoor geciteerde motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij om de erin opgenomen redenen tot de conclusie is gekomen dat verzoekers verklaringen omtrent zijn verblijf in Maquela do Zombo, zijn kidnapping en zijn gedwongen inlijving, het feit dat hij moest gaan vechten in Oost-Congo tegen de rebellen van Laurent Nkunda en aldaar ontsnapte totaal niet geloofwaardig zijn, en dat evenmin enig geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen met betrekking tot vervolging door zijn oom. Al deze motieven hebben betrekking op essentiële elementen van verzoekers asielaas en vinden steun in het administratief dossier. Het komt derhalve aan verzoeker toe ze in een ander daglicht te stellen.

2.4.2. Verzoeker stelt in eerste instantie dat de onjuistheden of onvolledigheden te verklaren zijn door zijn jeugdige leeftijd. Evenwel blijkt uit de bestreden beslissing onder meer dat verzoeker er niet in slaagde volwaardige verklaringen af te leggen omtrent zijn onmiddellijke leefwereld, zoals getoetst in diezelfde beslissing. Ook van een jeugdig persoon mag immers worden verwacht dat hij in staat is voldoende duidelijke en coherente informatie te verstrekken over de situatie waarin hij leefde voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst.

2.4.3. Voorts blijkt verzoeker ook geenszins geloofwaardige verklaringen te hebben afgelegd aangaande zijn gedwongen inlijving en het feit dat hij met het Congolese leger mee tegen de rebellen van Laurent Nkunda moest gaan vechten. De onwetendheden zoals opgesomd in de bestreden beslissing kunnen niet verklaard worden door een gebrek aan kennis van de politieke en militaire situatie. Immers werd verzoeker niet alleen gevraagd naar theoretische kennis, doch naar de vermeende situatie zoals hij die zelf zou hebben beleefd. Overigens kan van iemand die beweert te zijn ontvoerd om gedwongen deel te nemen aan militaire activiteiten toch enige kennis van de militaire situatie en het leven in een militaire context worden verwacht, zelfs wanneer deze persoon jong is en van hem geen doorgedreven kennis kan worden verwacht. Verzoekers vergoelijken doen derhalve geen afbreuk aan de vastgestelde onwetendheden en de door hem verstrekte foutieve informatie, die de geloofwaardigheid van zijn asielaas herleiden tot nul, hetgeen noodzakelijkerwijze moet leiden tot het weigeren van de vluchtelingenstatus omdat in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin kan worden aangenomen, zoals dat door de verwerende partij genoegzaam werd uiteengezet in de bestreden beslissing.

2.5.1. Verzoeker meent ook aanspraak te kunnen maken op de subsidiaire beschermingsstatus.

2.5.2. Elke aanvraag om subsidiaire bescherming in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet moet individueel worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. De Raad wijst er in eerste instantie op dat hierboven reeds werd vastgesteld dat verzoekers asielaas ongeloofwaardig is en meent dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet van 15 december 1980.

2.5.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan echter worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaas, meer in het bijzonder wat betreft het aanwezig zijn van een situatie van willekeurig geweld zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker vergenoegt zich ermee zonder meer te stellen dat er in Angola nog steeds een verspreid risico is op willekeurig geweld. Naast de vaststelling dat hij deze loutere bewering op geen enkele wijze staaft met stukken waaraan enige bewijskracht kan worden ontleend, dient alleszins te worden gesteld dat met deze bewering verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet loopt.

2.6. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat het middel niet gegrond is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS